

как трехмерное моделирование интерьера помещения. Современные архитекторы и дизайнеры это прекрасно понимают и все чаще используют в своей работе 3D графику.

В заключении хотелось бы отметить основные преимущества 3D моделирование интерьера.

Во-первых, 3D моделирование интерьера затрачивает у дизайнеров значительно меньше времени, чем качественная ручная работа по визуализации дизайн проекта. Проектировщик, при получении 3D дизайна интерьера пользуется уже созданными по необходимому ему параметрам объектами: стенами, дверьми, окнами и мебелью, а не просто линиями, из которых эти объекты состоят. Несмотря на то, что проектирование 3D модели достаточно трудоемкий и затратный по времени процесс, но данные трудности компенсируются впоследствии легкостью внесения изменений в освещении, расположении предметов и т.д. Внести подобные изменения в эскиз, сделанный от руки, практически неосуществимо.

Во-вторых, 3D визуализация - это не только красивая картинка, но и уже готовые планы и точные расчеты, так как пакеты приложений и программ, в которых создается 3D модель интерьера, реализуют их автоматически. Причем, если где-то в проекте производят изменения, то и все планы и расчеты так же автоматически изменяются.

В-третьих, визуализация интерьера – это уникальная возможность воссоздать полную 3D презентацию нового облика дома.

Список использованной литературы:

1. Электронный ресурс: <http://oformitelblok.ru/soft.html>;
2. Якушина А.А. Компьютерная графика [Электронный ресурс] / А.А. Якушина, О.Ф. Абрамова// Современные технологии и инженерное образование.
3. Электронный ресурс: <http://www.3dfresh.ru/>;
4. Электронный ресурс: <http://d-e-s-i-g-n.ru/>;
5. Электронный ресурс: <http://interior.spb.ru/>;

*Бекзатұлы М.
Академик Е.А.Бөкетов атындағы Қарағанды
университетінің 2 курс магистранты*

*Қазимова Д.А.
Академик Е.А.Бөкетов атындағы Қарағанды
университетінің профессоры, п.ғ.к.*

ИНФОРМАТИКА САБАҒЫНДА ЖОБАЛАУ ІС- ӘРЕКЕТІН ҰЙЫМДАСТЫРУДЫҢ ПСИХОЛОГИЯЛЫҚ- ПЕДАГОГИКАЛЫҚ НЕГІЗДЕРІ

Қазіргі уақытта білім берудің мазмұны қайта құрылды, оқытудың әдістемесі өзгерді. Мұның өзі жан-жақты және үйлесімді дамыған адамдарды қалыптастыруға бағытталған тәрбие үрдісін едәуір жетілдіруді керек етеді.

Тәрбие үшін білім беру мазмұнының, оқыту әдістемесінің, өзінің көзқарасын, мәдениетін, өмірлік тәжірибесін келер ұрпаққа беретін ересек адамның, мұғалім-тәрбиешінің жеке басының және білімінің аса зор маңызы бар. Мұның бәрі балалардың дамуын бағыттайтын және олардың қалыптасу ерекшеліктерін анықтайтын ықпалдық күштер жүйесін құрайды.

Тәрбие ісі екі жақты үрдіс болып саналады. Ол, бір жағынан, педагогикалық тәрбиелік жұмысын қамтитын болса, екінші жағынан, осы жұмыстың объектісі тәрбиенің әсерімен, оның мақсатты педагогикалық ықпалымен жұмысқа белсене араласатын балаларды қамтиды. Тәрбие ісінің мақсаты: оқушылардың бойында адамгершілік ұғымдар мен сенімдерді, жоғары моральдық сезімдерді қалыптастыру, мінез – құлықтық берік ұлттық әдет - ғұрыптар мен дағдыларын бойға сіңіру, мінездегі ерік белгілерін қалыптастырып, теріс әдет - ғұрыптарды жою.

Әр түрлі жастағы оқушылардың танымдық қызығуының өзіндік мазмұны, ерекшеліктері зерттеушілер үшін қиыншылық тудырады. Өйткені, танымдық қызығудың қалыптасуы және дамуы – жеке бастың дамуы барысында жүзеге асатын өте күрделі үрдіс. Жалпы алғанда, қызығудың қалыптасуы бала айналысатын іс-әрекетке және жеке өмір тәжірибесіне байланысты болады. Сондықтан да баладағы танымдық қызығудың даму деңгейін нақты жасқа байланысты деп те қарастыруға болмайды. Бір жастағы балаларда тұрақтылығы, мазмұны жағынан бірдей емес қызығу болуы мүмкін [1].

Атақты кеңес педагогы А.С.Макаренко ойынмен оқыту, тәрбие жұмыстарының құралы деген пікірді дамыта отырып, былай деген болатын: «Баланың өмірінде ойынның зор маңызы бар – үлкендер үшін жұмыстың, қызметтің мыңызы қандай болса, балалар үшін ойынның маңызы да сондай. Бала ойында қандай болса, ол ержеткенде жұмысқа да сондай болады. Сондықтан болашақ қайраткерлерді баулу ең алдымен ойын түрінде жүргізіледі!» [2].

Білім беру процесінің тиімділігін арттыру мәселесін шешуде педагогикалық жобалаудың маңызы зор. Психологиялық-педагогикалық әдебиеттерде ол оқытушының маңызды кәсіби-педагогикалық функциясы ретінде қарастырылады және педагогтың өзінің әрекеттерін және әдістемелік даярлығын талдау негізінде көрсетіледі. Ғалымдардың айтуынша, жаңа идеяларды іске асыру және жаңа білімдерді берудің құралы «жобалау» деген атқа ие болған жаңа үлгілерді құруға байланысты теориялық іс-әрекет болып табылады.

XX ғасырдың соңында «жобалау» адамның шығармашылық іс-әрекетіндегі ойлаудың өзіндік ерекшелігі бар түріне және жіктемелік белгісіне айналды. «Жобалау» іс-әрекеті ғылымға, өнерге және жалпы адамның қоршаған дүниеге қатынасына тән іс-әрекет түріне айналды. Яғни, ол адам өмірінің барлық салаларында өз орнын алады.

«Жобалау» сөзі қазақтың «жоба» деген сөзінен жасалынған, мағынасы – жаңа нәрсенің жобасын, сұлбасын жасау. Ғылымда ол тек қана жаңа нәрсенің жобасын жасау ғана емес, сонымен қатар оны негіздеу, басқадан айырмашылығын көрсетуді білдіреді. Бұл термин алғашында құрылыс, техника саласында қолданылды. Өткен ғасырдың орта шенінен бастап гуманитарлық ғылымдарда да қолданыс таба бастады.

Жобалаудың негізгі орталық мәселесі – сұранысқа сәйкес жобалау іс-әрекетінің құралдарын таңдау болып табылатыны түсінікті. Жобалау құралдары дегеніміз қоғамдық-тарихи даму барысында жасалған адамның қоршаған ортаға әсерінің тәсілдері. Жобалау құралдарын таңдаудың оптималдығы жобалау субъектісінің әлеуметтік және кәсіби құзыреттілігімен, оның дүние туралы, дүниедегі адамның орны туралы көзқарасымен, оның

объективті және субъективті болмысты өзгерту тәжірибесімен анықталады.

Психологиялық-педагогикалық әдебиеттер талдау барысында жобалау әдістерін оқу процесінде қолдану туралы келесі еңбектерде сипатталған Н.Г. Алексеев, Н.В. Борисова, И.В. Коротов, Г.Е. Муравьева, И.С.Өтебаев, Г.П. Щедровицкий және т.б.

Мысалы, Н.О. Яковлева болса, педагогикалық жобалауды білім беру-тәрбиелік жүйенің инновациялық моделі ретінде жоба құрудың мақсатты бағытталған іс-әрекеті ретінде түсіндіреді. Ол «жоба жасау жобалауды құру, жоспарлау және болжау процестерімен сәйкестендірілмейтінін» баса айтады [3].

В.И. Слободчиков жобалауды «дамытушы білім беру практикасын, педагогикалық іс-әрекеттің білім беру бағдарламалары мен технологияларын, әдістері мен құралдарын құру» ретінде түсіндіреді. Ол жобалау процесіндегі екі маңызды сәтті көрсетеді: 1) әрекеттердің идеалды сипаты (ойша құрастыру); 2) практикалық іске асыру. Идеалды құрастыру (жобалық идея) белгілі бір анықталған білім беру жобасында іске асырылады, ал практикалық іске асыру осы жобаны нақты және іске асырылатындай қылатын ресурстар құру жөніндегі мақсатты бағытталған іс-әрекет ретінде көрінеді. Ғалымның айтуынша осы екі сәт өзара байланысқан [4].

Қазіргі педагогикалық-психологиялық ғылымдарда жобалау іс-әрекетінің нәтижесі ретінде «жобалау мәдениеті» ұғымы қолданылып жүр. Н.В. Топилина өзінің педагогтарды инновациялық іс-әрекетке даярлау проблемасына арналған диссертациялық жұмысында жобалау мәдениетіне «педагогикалық практикада маманның әдіснамалық мәдениетінің даму деңгейін көрсететін интегративті әлеуметтік-мәдени феномен» деген анықтама береді [26]. Жобалау мәдениетінің жоғары деңгейіне ие оқытушы өзгерістерге ұмтылады, жобалау іс-әрекетінде мәдени-, адами-, табиғи- және әлеуметтік біртектілік идеяларына сүйенеді, т.б.

Жобалау іс-әрекетіне дайын оқытушы тек қана оқу процесін сауатты жоспарлап және өткізіп қоймай, сонымен бірге білім алушылардың жобалау құзыреттілігін дамытуға қажетті жағдай жасайды. Жобалау құзыреттілігі – бұл кез келген салада (кәсіби,

ғылыми, әлеуметтік, т.б.) жобалау іс-әрекетін іске асыру үшін қажет білімдер, іскерліктер және тұлғалық қасиеттер жиынтығы. Яғни, жобалау іс-әрекетіне даярлаудың түпкі нәтижесі болып табылады. Ал студенттердің жобалау құзыреттілігін қалыптастырудың бірінші курстан бастап-ақ жүргізілу керектігі дау тудырмас мәселе. Оны қалыптастырудың жоғары деңгейіне қол жеткізу үшін оқу орнында тиісті шарттар жасалуы тиіс, яғни, лабораториялар, ғылыми-зерттеу орталықтары, білікті мамандар болуы тиіс.

Қолданылған әдебиеттер тізімі:

1. Аганина Қ.Ж. Оқушыларға экономикалық білім берудің дидактикалық негіздері: пед.ғыл.докт. ... автореф. - Алматы, 2004. - 46 б.
2. Макаренко А.С. Опыт методики работы детской трудовой колонии // В кн.: Педагогические сочинения: В 8 т., - М.: Педагогика, 1983.
3. Яковлева Н.О. Проектирование как педагогический феномен // Педагогика. - 2012. - № 6. - С. 8-14.
4. Слободчиков В.И., Исаев Е.И. Психология человека. Введение в психологию субъективности. - М.: Школа-Пресс, 1995. - 383 с.